

[Ole Vagn Christensen]

anstaltninger og vilkår for deltagelse, dækkes kun visse befordringsudgifter for deltagerne.

Reglerne er således, at et kursus skal vare i mindst 5 uger, for at en kursist kan få dækket udgiften til en hjemrejse og tilbagerejse til kursusstedet ud over selve rejsen frem og tilbage ved kursets start og slutning.

På specialarbejderskolerne har man nogle kurser, som varer 3-4 uger. På disse kurser dækker det offentlige frem- og tilbagerejse samt overnatninger i de mellemliggende weekends. Hvis det offentlige i stedet dækkede hjemtransport i weekends, ville der være tale om en nettobesparelse.

På denne baggrund ønskes det oplyst, om ministeren vil være indstillet på at lempe reglerne i denne retning.

Svar (4/6 84):

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Reglerne for befordringsgodtgørelse ved deltagelse i specialarbejderkurser fastsættes i medfør af lov om erhvervsmæssig uddannelse af specialarbejdere, § 8, af arbejdsministeriet efter forhandling med finansministeriet, og for så vidt angår efteruddannelseskurser for faglærte af kursusnævnet i overensstemmelse med de fastsatte regler for befordringsgodtgørelse ved deltagelse i specialarbejderkurser, jfr. arbejdsministeriets cirkulære af 18. juni 1965 vedrørende tilskud til efteruddannelseskurser for faglærte m.v., punkt F.

Reglerne er nærmere udformet senest i arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 550 af 1. november 1978, § 3, stk. 5, vedrørende vilkår under deltagelse i specialarbejderkurser, og i arbejdsdirektoratets vejledning af 20. februar 1979 vedrørende vilkår under deltagelse i efteruddannelseskurser for faglærte.

I henhold til disse bestemmelser ydes der foruden befordringsgodtgørelse for rejse til og fra indkvarteringsstedet godtgørelse for hjemrejse i forbindelse med påske- og juleferie og ved undervisning, der varer 5 uger eller mere uden afbrydelse, for en rejse hver tredje uge.

Ved fastsættelsen af disse regler er der tilstræbt den størst mulige overensstemmelse mellem de regler, der gælder for deltagere i arbejdsmarkedsuddannelserne, og de tilsvarende regler for lærlinge og EFG-elever under deltagelse i skoleundervisning på tekniske skoler og handelsskoler.

I de nugældende regler, der oprindeligt er fastsat i 1973, er der på et enkelt punkt gjort undtagelse fra princippet om, at der bør være ens regler på de to uddannelsesområder, idet der under henvisning til, at arbejdsministeriets kursusvirksomhed drejer sig om kortvarige kurser for voksne, hvoraf mange er gift eller lever i fast parforhold, er godkendt den særregel for arbejdsmarkedsuddannelserne, at der kan ydes godtgørelse for højst én hjemrejse hver tredje uge ved kurser, der varer 5 uger eller mere.

Det er min opfattelse, at der herved er taget et rimeligt hensyn til de særlige forhold, der gælder for kursister på arbejdsmarkedsuddannelser, og jeg har ingen planer om at ændre de gældende regler.

Jeg kan tilføje, at direktoratet for arbejdsmarkedsuddannelserne har oplyst, at en væsentlig del af de indlogerede deltagere på specialarbejderkurser har ophold på en af statens specialarbejderskoler med indkvarteringsfaciliteter, og deltageres weekendrejser medfører kun mindre besparelser i skolernes kostudgifter, samt at deltagerne i efteruddannelseskurser fortrinsvis indkvarteres på de til tekniske skoler og handelsskoler tilknyttede skolehjem, hvor der heller ikke vil være større besparelser ved weekendrejser.

Det er derfor direktoratets opfattelse, at en udvidet adgang til befordringsgodtgørelse i forbindelse med weekendrejser vil betyde en merudgift.

Spm. nr. S 579

Til forsvarsministeren (25/4 84) af:

Dohrmann (FP):

»Hvilken lovhjemmel har hjemmeværnet til at foretage sprængninger af civile bygninger, skorstene og lignende, når private firmaer gerne vil udføre opgaverne, og bliver hjemmeværnets udgifter taget fra de til forsvaret afsatte midler?«

Begrundelse

Der henvises til den kritik, der fra private virksomheders side har været imod, at hjemmeværnet tilsyneladende udfører opgaver, som skader selvstændige erhvervsdrivende.

Svar (4/6 84):